

Emil Rasimoğlu

(Şəhid general-mayor
Polad Həşimovun
əziz xatirəsinə)

Televizordan bir qəlpə qanad çalır
dua səsi gələn tərəfə,
Tanrı qaçır o qanad üstünə.
Bir qadının körpəsinin süd dişindən
bir kişi üzü yıxılır
bir Vətən adının üstünə
və
hamı tanıyır bir-birini bu şəhərdə...

...Bu üzdə nə yoxdu ki?
Bir az ana səsi,
bir az körpə yürüyü...
Bu üzün əlindəki işıqda
hamı bir-birinin qucağın tapır,
hamı bir-birinə yüyürür.

...yüyürür güllə düşməyə,
yüyürür şəhid evinə.
Bu üzün ayağı dəyən
bircə torpaqdı ağlayan,
bircə torpaqdı sevinən...

Nə yoxdu bu üzdə, İlahi?!..
Dən də var,
torpaq da,
günəş də...
Baxdım yağışın altındakı doğum tarixinə;
Yaranıb güllə səsindən,
yaranıb lap əvvəl günəşdən...

Gördüm ki, qatar dayanıb
bütün yarpaqların yanında,
qaçdım pəncərəyə sarı...
Gördüm, hamı öz yuvasına
götürüb bu üzü aparır.